

upravené prostory vlastní školy (v 59,8 % případů) nebo místnosti či sály kulturních a obecních domů (v 26,3 %). Venkovní hřiště má k dispozici 71 % škol, žádné venkovní hřiště nevyužívá 6,1 % škol.

Třetí hodina tělesné výchovy se z disponibilních hodin přidává častěji na 2. stupni, konkrétně nejvíce v 6. ročníku. V případě, že se školy rozhodly přidat třetí hodinu, je ve 26,4 % z nich výuka realizována s konkrétním zaměřením (např. na míčové hry, plavání, aerobik, gymnastika, zdravotní TV a další disciplíny).

Ve školním roce 2012/2013 nabízela svým žákům volitelný předmět se sportovním zaměřením přibližně třetina škol, nepovinný předmět přibližně desetina. Mnoho škol realizovalo také zájmové útvary zaměřené na sport, konkrétně 69,8 % škol. Co se týká dalších aktivit, které podporují zdraví, mohou školy pořádat kromě různých sportovních soutěží a olympiád také lyžařské a plavecké kurzy, ozdravné pobyty, případně turistické a sportovní kurzy. Zatímco plavecké kurzy dle ředitelů škol nerealizuje pouze 7,9 % škol, u lyžařských kurzů to jsou dvě pětiny škol. Sportovní a turistické kurzy organizuje necelá třetina škol, přičemž převládá všestranné zaměření (68,7 %). Přibližně třetina škol má kurzy zaměřené na cykloturistiku. Menší podíl škol zaměřuje kurzy na vodní turistiku (23,8 %). Jiné zaměření sportovních a turistických kurzů uvedlo celkem 13,8 % škol.

Spolupráce škol se sportovními organizacemi je pestrá a nabývá mnoha podob, uvedlo ji 65,5 % škol ze škol zapojených do šetření. Školy nejčastěji spolupracují se sportovními kluby a tělovýchovnými jednotami, zejména Sokolem. Zde se žáci zapojují do tradičních sportů, např. fotbalu, volejbalu, basketbalu, hokeje, ale i do široké palety novějších sportů.

2.3.5 Dopravní výchova v základním vzdělávání

Základní školy nejčastěji zařazují dopravní výchovu na 1. stupni do několika předmětů (více než polovina škol), v rámci jednoho předmětu ji vyučuje 16,7 % škol a necelá čtvrtina škol ji rozvíjí v rámci projektů či projektových dnů. Jiným způsobem vyučuje dopravní výchovu 6 % škol. Na 2. stupni je situace obdobná, ale necelá desetina škol dopravní výchovu na druhém stupni nevyučuje.

Nejčastěji využívanou formou výuky dopravní výchovy je běžná výuka ve třídě a praktický nácvik na dopravním hřišti, které má v dostupné vzdálenosti 64,9 % škol. Více než polovina škol spolupracuje s odborníky (dopravní experti, Policie ČR, zdravotníci apod.). Přibližně jedna pětina škol zařazuje soutěže nebo projekty do výuky dopravní výchovy, námetové hry realizuje desetina škol.

Z šetření vyplynulo, že školy využívají širokou nabídku pomůcek pro dopravní výchovu. Asi dvě třetiny škol využívají učebnice a příručky pro dopravní výchovu či multimediální nosiče (CD, DVD). Více než polovina škol podporuje učení pracovními sešity a dalšími didaktickými pomůckami, případně rozdává motivační materiály (samolepky, odrazky). Interaktivní testy má k dispozici více než třetina škol.

2.4

Podpora rozvoje čtenářské, matematické a finanční gramotnosti žáků

2.4.1 Čtenářská gramotnost

Opatření škol v oblasti rozvoje čtenářské gramotnosti

ČŠI sledovala rozvoj čtenářské gramotnosti celkem ve 151 základních školách. Většina z navštívených škol formulovala cíle pro rozvoj čtenářské gramotnosti (78 % škol), malé školy (do 150 žáků) tak činily v o trochu menší míře.

Téměř všechny základní školy přijaly nějaká opatření přispívající k rozvoji čtenářské gramotnosti. Nejčastěji školy uváděly udržování a průběžné doplňování knihovny a pestré nabídky metodických pomůcek. Častý byl také výskyt průběžného hodnocení rozvoje čtenářské gramotnosti a cílené podpory rozvoje čtenářské gramotnosti i v jiných